

Паважаныя чытачы, увага!
Мы рады паведаміць вам, што
рэспубліканскае аб'яднанне «Белпошта»
ПРАДОЎЖЫЛА ПАДПСКУ НА ГАЗЕТУ «ЗВЯЗДА»
ДА 15 СНЕЖНЯ ўключна. Таму ўсе, хто хоча
ведаць самую апошнюю і самую патрэбную
навіну, быць у курсе жыцця краіны і замежжа,
мае яшчэ некалькі дзён для таго, каб паспець
схапіць на пошту.
Нагадаем, што падпісны кошт НА АДЗІН
КВАРТАЛ складае 41.700 рублёў,
НА ПАЎГОДДЗЕ — 83.400 рублёў.
Не прагадайце!

ТАРЫФЫ ПАВЫСЯЦЦА. НА ПРАЕЗД

Праблемы транспартнай, як заўсёды, цягнуць за сабой і лонжучы праблем для насельніцтва, якое карыстаецца пасажырскім аўтатранспартам. Агульнавядома, што сёння работнікі гэтай галіны ўвесь час наракаюць на тое, што іх сфера стаяць па-пастаянна стратнай. Як вынік, «лік» нараканняў закон-чова павышэннем тарыфаў на праезд.
Не стане выключэннем і бягуны месці. Плану-ецца з 13 снежня павялічыць кошт праезду ў пры-

гародным і міжгароднім аўтатранспарце. Як паве-домілі карэспандэнту нашай газеты, тарыфы на про-езд у прыгародным транспарце «ўзляццяць» з 200 да 280 рублёў за кіламетр, на міжгароднім поды-мушца з 260 да 280 рублёў за кіламетр (цвёрды), а на мяккім — з 280 да 300 рублёў за кіламетр. Тлу-мачыцца рост кошту праезду павышэннем цен на гаручое.

Ігар ГРЫШЫН.

ВОЗГАДАС ВОЗГАДАС ВОЗГАДАС

ПРЭЗІДЭНТ УРУЧЫЎ СУАЙЧЫННІКАМ ПАШПАРТЫ НОВАГА ўЗОРУ

Уручаючы 10 снежня новыя паш-парты групам грамадзян Беларусі, Прэзідэнт краіны Аляксандр Лукашэнка назваў гэты дзень гістарыч-ным.

Гэта сімвалічна, што спрод тых, хто першым атрымаў дакумент ад грамадзянскай прыналежнасці да нашай рэспублікі, ёсць ветэра-ны вайны і працы, людзі сярэдняга ўзросту і моладзь, — падкрэсліў кі-раўнік дзяржавы. — Сённяшні дзень знамянуе важны этап рэформіраван-ня беларускай дзяржавы.

У новым пашпарте ўвасоблены ідэі, якія атрымалі адбавненне на рэспубліканскім рэфэрэндуме 1995 года: на вонкавым баку дакумента адлюстраваны Дзяржаўны герб, які быў адобраны тады грамадзянамі краіны, а ўсе запісы зроблены на беларускай і рускай мовах, што сталі ў выніку плебісцыту дзяржаў-нымі.

Прэзідэнт напамінуў, што добрая традыцыя ўручэння пашпарту людзям розных пака-ленняў існавала ў рэспубліцы і раней. Цяпер яна адраджаецца зноў у імня дастойнай будучыні грамадзян суверэннай Беларусі.

Аднак, сказаў Аляксандр Лукашэнка, праціваціне грамадства на-дыдзе не адразу. Дзякуючы ўсена-роднаму волевыяўленню 24 ліста-пада гэтага года ажыццэўлены кан-стытуцыйная рэформа дзяржавы і структурныя змены заканадаўчай і выканаўчай уладаў. Цяпер трэба брацца за рэформіраванне эканомі-кі, а гэта доўгі і няпросты пра-цэс, падкрэсліў Прэзідэнт. Павод-ле яго слоў, трэба набарача ця-рпення і добраахвотна працаваць кожнаму на сваім месцы дзеля па-спяхавага заўтра.

Валентына МЕНШЫКАВА,
БЕЛТА.

ЗДАРЭННІ

СЯМЁРА РАБОТНІКАЎ КАМБІНАТА ТРАПІЛІ ў БАЛЬНІЦУ

Снежань рызыкае пабыць у рэспубліцы ўсе рэкорды па коль-касці рознага роду даіх і недарэчных здарэнняў. Учора наша газета паведамыла ўжо аб ЧП, якое здарылася ў Пячых, дзе ў сістэме водазабеспячэння была знойдзена ругць. Сёння мы вы-мушаны пісаць аб новым здарэнні, якое на гэты раз адбылося ў Гомелі: ахварэлі яго сталі адразу 7 чалавек.

Як гэта стала бывае, прычыны інцыдэнту стануць вядомы пазней, калі на ўсе пытанні будучы атрыма-ны адказы кампетэнтных службаў. Зараз вылучана толькі меркаванне, якое пры больш дэталёвым разлі-вае можа аказацца памылковым. Тым не менш...

У панядзелак у Гомельскую бальніцу звярнуліся 7 чалавек, якіх, пасля ўстаноўлення дыягна-зу, змясцілі ў клініку. Усе яны ака-заліся работнікамі Гомельскага камбіната хлебапрадуктаў. Дыяг-наз быў пастаўлены таксама ад-нолькава — вострае інгальцыйнае атручэнне.

Каб атрымаць больш поўную ін-фармацыю, карэспандэнт «Звязды» звязваўся з галоўным інжынерам камбіната Аляксандрам Кавален-кам. Аднак, акрамя самога факта, нічога дакладнага Аляксандр Бары-

саві сказаць не змог. Праўда, па-ведоміў, што яшчэ трэба разабрацца, што на самай справе адбылося на прадпрыемстве. Чым, дарэ-чы, зараз і займаецца адпаведная камісія.
Больш поўнае ўвясненне аб па-дзехах на камбінат хлебапрадуктаў карэспандэнту даў ў Міністэрства ўнутраных спраў. Высветлілася (і гэта ўстаноўлена папярэднім след-ствам), што 8 снежня падарпнёўшы працавалі з камбінатом, у які да-бавляюцца ферэацынды (рэчывы, якія выводзяць з арганізма цызіі). Адна з версій, якія прапаноўва-ецца па гэтым факце, — атручэн-не ў працэсе вытворчасці з-за па-рушэння тэхнікі беспякні. Калі гэта пацвердзіцца, у нас будзе пада-става для таго, каб працягнуць гу-тарку па гомельскай падзеі.

Ігар ШЧУЧЭНКА.

ХОДЗЯЦЬ ЧУТКІ, ШТО...

МІНСКІ РЭЧАВЫ РЫНАК «ДЫНАМА» БУДЗЕ ЗАКРЫТЫ

Надаўна ў прэсе прапала інфармацыя, што буйнейшы ў Мінску рэчавы рынак на стадыёне «Дынама» закрываецца, а замест яго бу-дуць утвораны некалькі больш дробных у розных раёнах горада.
Як паведамыла нам адміністрацыя рынку, пакуль няма распрацаванай Мінагэаўскага накіраванне гэтага рынку не атрымаўліцца. На пытанне, адкуль ма-гла ўзяцца такая інфармацыя, бо, як вядома, няма думкі без агню, адказаў лакаліччэ: «Падкопы канкурэнтаў». «Дынама» пачалі «закрываць» на другі дзень існавання. Пакуль што мы ліквідаваць не збіраемся».

Яна САВІЦКАЯ.

ГАНДАЛЬ ХАРЧАВАННЕМ: ПАКУТЫ — КРУГ ДРУГІ?

Тама забеспячэння насельніцтва асноўнымі прадуктамі харчавання, узятай колькі часу таму на хвалі пэўных перабоў у гандлі, здаецца, па-крысе пачынае вяртацца. Прынамсі, такое ўра-жанне складаецца ад наведвання магазінаў, дзе, як і ў мінулы раз, зноў знікаюць з продажу тры ж самыя прадукты харчавання.

Так, паўтарыцца гісторыя з таным айчынным маргарынам: «выкінуты» на паліцы колы часу таму пасля пэўных захадаў Міністэрства гандлю па ліквідацы дэ-фіцыту, гэты прадукт зноў даступны месца ўсё той жа «Ратэ». Прычым, стала немагчымым набываць яго фасаваны на 250 грамаў, так і фасаваны ў кілаграмовыя пакеты маргарын. Скажам, у Заводскім раёне сталіцы такое становіцца навізнай ужо некалькі тыдні. Спе-цыяльна паехаўшы ў мінулы выхадны з жонкай на праспект Ф. Скарыны, мы таксама не знайшлі айчы-нага маргарыну, прынамсі ў тых магазінах, якія наве-далі.

Адчуваюцца і праблемы з маслам. У краме побач з домам доўгі час ляжыць толькі замежны прадукт па цене 14.500 рублёў за пачак вагой 250 грамаў. Пры-шлось гэтую «аробасць» весяць з праспекта. Нягледзячы на навізна ўзятую цану, гаралка таксама ёсць далёка не ва ўсіх магазінах. Але там, дзе «белая», як ка-жуць, у наяўнасці (незалежна ад гатунку), скрынкі з іх нярэдка стаяць побач з прылаўкам, відаць, для эрч-насці работы прадпачу. І хадзіць чыста пабачыць, на шчасце, не ўдалося: як відаць, такі рэцэптарна-тарскі падыход работніку гандлю сведчыць аб устой-лівым попыце на «саракаградусную». А вось шампан-скага няма нідзе. Два-тры тыдні таму яго нех неча-кана з'явілася ва ўсіх магазінах, прычым, было нават заўсёды дэфіцытнае паўсалоўка. Кошт бутэлькі быў

паўсюдна аднолькавы — 52 тысячы рублёў. Колькі дзён таму гэты напой знік гэтак жа нечакана, як з'явіўся, прычым, зноў ва ўсіх магазінах адразу. Зразумела, ма-гутнасці адзінага ў краіне завода па вытворчасці свя-точага алкагольнага напою прыходзіцца зараз «нсо-лодка», але народнае «радіё» сцвярджае, што ўжо зна-ёмныя па ранейшых часах раптоўна зніклі тых іх іншых прадуктаў харчавання азначаюць, хутчэй за ўсё, змену іх кошту.

Дарчы, аб цэнах. Калі на асноўныя прадукты хар-чавання (хлеб масавых гатункаў, мяса, малака, масла) яны пакуль нязменныя, дык на «дадатковых» (я ак іх яшчэ называюць, калі ёсць «асноўныя») на месцы не-стаць. У яшчэ надыда па поўным ад людзей магазіне «Пей-нік» побач з домам зараз пануюць цішыня і спакой, хадзі па паліцах — поўны скурныя, але, прабачце, хаця з новымі цэнікнікамі. Так, курцыня пачокна і страў-нікі з сэрвісам узяліся ў цене адпаведна да 35.000 і 30.000 рублёў за кілаграм, падарожжы, такім чы-нам, у скарднім на 5 тысяч рублёў. Літо асноўнае замеж-най вытворчасці каштуе зараз у крамах 39—44 тысячы рублёў і толькі на Камароўцы яго можна набываць за 26-27 тысяч. Украінскі алёй, што доўгі час трымаўся на аданашы 17-18 тысяч, «скакнуў» на рынку да 25 ты-сяч рублёў, але апошнім часам чамусьці (відаць, не вытрымаў канкурэнцыі з замежнай прадукцыяй) патан-неў да 21-22 тысяч. Устойліва трымаюць цану (12—16 тысяч рублёў за дзесятак) і курныя яны: акыятжны попыт на іх скончыўся і яны ёсць у кожным магазіне. Як і было абяцана насельніцтву, не змяняецца і кошт цукру, прынамсі, гэтага не будзе да гэтага года. Што мы ўбачым пасля навагодняга свята — застаецца толькі здагадацца...

Сяргей РАСОЛЬКА.

УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ № 519 АБ ПАЎНАМОЦТВАХ АДМІНІСТРАЦЫІ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

У сувязі з уступленнем у сілу Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь 1994 года (са змяненнямі і дапаўненнямі) пастанаўляю:

1. Устанавіць, што:
службовыя асобы і іншыя работнікі Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь захоўваюць свае паўнамоцтвы да ўтварэння ў адпа-веднасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь 1994 года (са змянен-нямі і дапаўненнямі) Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь — органа дзяржаўнага кіравання Рэспублікі Беларусь;
Адміністрацыя Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ажыццяўляе пра-дугледжаныя заканадаўствам паўнамоцтвы ў адпаведнасці з Кан-стытуцыяй Рэспублікі Беларусь 1994 года (са змяненнямі і дапаў-неннямі).
2. Кіраўніку Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь у месеч-ны тэрмін прадставіць Прэзідэнту Рэспублікі Беларусь:
праект Палажэння аб Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь; прапановы па кандыдатурах службовых асоб Адміністрацыі Прэзі-дэнта Рэспублікі Беларусь, якія назначаюцца Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь.
3. Гэты Указ увесці ў дзеянне з дня яго падпісання.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А.ЛУКАШЭНКА.

6 снежня 1996 г.
г. Мінск.

Міхаіл ПАДГАЙНЫ, кіраўнік Галоўнага ўпраўлення грамадска- палітычнай інфармацыі Адміністрацыі Прэзідэнта:

«Актыўная сацыяльная палітыка — аб'ектыўны прыярытэт дзяржавы»

— Міхаіл Васільевіч, што ж уяўляе сабой ГУПІ? Якія яго асноўныя функцыі?

— Па-першае, гэта інфармаван-не людзей, дзяржаўных структур, грамадскіх арганізацый, СМІ аб тым, што адбываецца ў Адміністра-цыі Прэзідэнта, якія рашэнні рас-працоўваюцца, а якія ў падпісана кіраўніком дзяржавы. Да ўсіх гэ-тых дакументаў нам рыхтуюцца ка-ментарыі. Адным словам, вядзецца напружаная работа, калі можна так сказаць, зверху ўніз. Не менш важная функцыя, у гэтым кантэкс-це, — арганізацыя патоку інфарма-цыі знізу ўверх: правядзенне сацы-ялагічных даследаванняў, атры-манне канкрэтных інфармацыі з га-радоў і раёнаў краіны, яе апрацоў-ка, сістэматызацыя. Прэзідэнту не-абходна дакладна ведаць, якія гра-мадска-палітычныя працэсы адбы-ваюцца ў краіне, якія могуць ад-быцца. Адназначна, што такая палі-лагічная работа — толькі невялікая частка ўсіх абавязкаў ГУПІ.

— Другое, наша ўпраўленне рыхтуе для Прэзідэнта цэлы пера-лік пытанняў, якія ўносяць на яго разгляд сем міністэрстваў сацы-яльнай сферы: Міністэрства аду-кацыі і навукі, Міністэрства куль-туры, Міністэрства сацыяльнага за-беспячэння, Міністэрства аховы здароўя, Міністэрства спорту і ту-рызму, Дзяржкамітэт па друку, Дзяржкамітэт па справах моладзі. Акрамя спецыяльнай бюракрытычнай работы (апрацоўка дакумен-таў, узгадненне з юрыдычнымі службаў і г. д.), супрацоўнікі ўпраўлення вызначаюць свае мер-каванні па гэтых дакументах Кабі-неты Міністраў, адпаведным міні-стэрствам. Прэзідэнт патурабуе, каб усе яны мелі канкрэтна вызначан-ую сацыяльную накіраванасць.

— У нас ва ўпраўленні працуюць шэсць дактароў навук, чатыры пра-фесары. Гэта тры людзі, якія прай-шлі добрую жыццёвую школу, шко-лу навуковай і практычнай рабо-ты, таму маюць поўнае права вы-казваць кампетэнтнае меркаванне да той ці іншай праблемы.

— Мабыць, дзякуючы такім людзям, а іх, па ўсім бачна, ў Адміністрацыі шмат, была выка-ладана, як кажуць палітолагі, вы-значана грамадская думка па тых пытаннях, якія выносіліся на рэфэрэндум? Хочь неад-крыта сацыялагічных службаў да-валі няспрадыжы? Яго не вельмі добра прадгледзіць...

— Сапраўды, сацыялагічныя службы Вардамашкаў і Граўцова за некалькі тыдняў да рэфэрэн-думу інфармавалі, што ўдзел у ім

прыме крыху больш 40 працэнтаў людзей. Але мы валодалі і іншымі даследаваннямі. Напрыклад, сацы-ялагічная служба Інстытута сацы-ялогіі АН Беларусі, якую ўзначаль-вае доктар філасофскіх навук Яў-ген Бабосаў, апятала жыхароў Мін-ска і Магілёўскай вобласці. Па яе дадзеным у Магілёўскай вобласці ў рэфэрэндуме збіраліся прыняць удзел 73 працэнты дарослага насельніцтва, у Мінску — 78 пра-цэнтаў. Як аказалася, гэта служба найбольш дакладна адлюстравала думку грамадства.

У Адміністрацыі Прэзідэнта так-сама прагназавалі такі ж вынік. Адылося тое, што павінна было адбыцца. Крокі Вярхоўнага Саве-та па імпліменту Прэзідэнта знач-на павялічэлі рызыку пытанню, якія тыноўкі кіраўнік дзяржавы на рэ-ферэндум. Літаральна за два тыд-ні, якія сведчаць даследаванні, ён уз-няўся на 16 пунктаў.

Апазіцыя, што называецца, двойчы наступіла на адны і тыя ж граблі. Яе дзеянні, якія дугпататм здаваліся геарычным, магутным выхулам, прыводзілі толькі да ад-вартотнага эфекту. У той жа час дастаткова выверана крэй Прэзі-дэнта і яго каманды далі станоў-чы вынік. Заўважце: усе працавалі без панікі, спакойна, не абліваю-чы брудам сваё апанентаў. Апазі-цыя сама спрачаецца супраць сябе.

— Міхаіл Васільевіч, у палі-тычных варункх нагоду, без-умоўна, фарміруе народ. І ўсе разам з іншымі прапагандысцкімі службаў засяроджваецца на ім усю ўвагу. Ці не так? Але ж ва ўмовах, калі ў грамадстве існуюць розныя палітычныя сі-лы, ці не здаецца вам, што важ-на не абісць увагай і меншасце, важна зразумець і напрыклад, тых, хто пасля рэфэрэндуму аказаўся, калі можна так ска-заць, на тым бачу.

— Філасофія сцвярджаюць, што абсалютная камунікацыйная сувя-зі — поўнае ўспрымання аднаго чалавека другім — могуць быць толькі на ўзроўні двух суб'ектаў, і то пры пэўных умовах: калі маюцца на ўва-зе любыя мужчына і любыя жан-чыны. Ва ўсіх астатніх выпадках прысутнічаюць супярэчнасці. Яны, дарчы, ёсць і ў сям'і, і ў грамад-стве. Але гэта не азначае, што гэ-тыя супярэчнасці абавязкова павін-ны весці да разводу, да разрыву. Мы жывём у адной краіне, мы ўсе яе грамадзяне і павінны паважаш думку кожнага. Трэба ўсім вучыць-ся выслухоўваць адзін аднаго. Бы-вае ж так, што ідэя прадодзіць тры этапы. Па-першае, яна часта ўспрымалася так: гэтага не можа быць таму, што не можа быць ні-колі. Потым мы схіляемся да таго, што ў гэтым штосці ёсць. А праз нейкі час наогул думаем, ці маглі быць інакш.

У Валодзі Някляева ёсць цудоў-ны верш «Прошча». Сутнасць яго і сэнс я зразумелі так: мы ўсе жы-вём на беразе аднаго возера, а ў возера, як вядома, няма двух бе-рагоў, ёсць адзін бераг. Мы павін-ны жыць разам, працаваць на дзяржаву, на палітычную жыцця ўсюю народа. І зусім натуральна, што існуюць самыя розныя мерка-

Клапатлівая гаспадыня.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

БЕЛАРУСЬ—КІТАЙ: СУР'ЁЗНЫ ДЫЯЛОГ

3-8 снежня адбыўся афі-цыйны візіт урадавай дэле-гацыі Рэспублікі Беларусь, якую ўзначальваў в. а. прэм'-ер-міністра Рэспублікі Бела-русь Сяргей Лінг, у Кітайскую Народную Рэспубліку. Гэты візіт стаў прадаўжэннем таго інтэнсіўнага дыялогу, які вяд-зецца ў апошнія два гады Бе-ларусі і Кітая. Дастаткова сказаць, што гэта была шоста-я сустрэча на вышэйшым узроўні.

У ходзе візіту адзначалася, што на сучасным этапе двухба-ковых адносін не існуе ніякіх палітычных перашкод на шляху далейшага ўмацавання дружбы і ўсебаковага супрацоўніцтва паміж дзвюма краінамі.

В. а. прэм'ер-міністра Рэспуб-лікі Беларусь Сяргей Лінг прайн-фармаваў прэм'ера Дзяржастве-тай КНР Лі Пэна і намесніка Стар-шыні КНР Жун Іжэна аб палітыч-най сітуацыі ў Беларусі, звязанай з правядзеннем рэспубліканскага рэфэрэндуму. Вышэйшай кі-тайскае кіраўніцтва станоўча аца-ніла гэты вынік.

У прыватнасці, Жун Іжэнь пад-крэсліў, што вырашэнне ўнутра-ных супярэчнасцей стварае ўмо-вы для далейшага пастыхавага развіцця любой дзяржавы.

Таксама кітайскім бокам з ра-зумеўнем была ўспрынята пазі-цыя Беларусі па пашырэнню НА-ТО на ўсход і па стварэнні бяз-ядзернай зоны ў цэнтры Еўропы. Стварэнне бяз'ядзернай прасто-ры адпавядае інтарэсам беспякні рэгіёна і будзе садзейнічаць ўма-цаванню рэжыму нераспаўсюд-жання ядзернай зброі.

Мож тым, у час знаходжання беларускай дэлегацыі ў Кітай вя-лікае месца ў час шматлікіх пе-рагавораў адыдзілася гандлёва-эканамічнаму і навукова-тэхнічна-му супрацоўніцтву паміж дзвю-ма дзяржавамі, якія ў апошні час атрымалі стабільнае развіццё.

Толькі за 9 месяцаў 1996 го-да экспарт Беларусі ў Кітай склаў 48,6 млн. долараў ЗША, а імпарт кітайскіх тавараў склаў за той жа перыяд 19,3 млн. до-лараў ЗША.

У той жа час бакамі падкрэ-слівалася, што ёсць усе магчымыя-ся па пашырэнню супрацоўніцтва ў гэтых галінах. Так, ужо прапра-цаваны і даведзены да стадыі рэалізацыі шэраг значных сумес-ных праектаў. У прыватнасці, па вытворчасці ў Кітаі спецыяльных аўтамабіляў і ў галіне электрон-нага машынабудавання. Акрамя таго, у час візіту абмяркоўвалася пытанні аб павелічэнні паставак беларускіх калійных угнаенняў у Кітай з магчымым інвэсціраван-нем кітайскім бокам ва «Бела-рускі Кітай».

Немалаважнае роллю ў далей-шым развіцці беларуска-кітайскіх адносін адыграе і зацкаўле-насць абедзвюх краін у стварэн-ні транспартнага калідора Кі-тай—Беларусь—Еўропа. Сёння практычна не развіта апэратыў-ная транспартная інфраструкту-ра па вектары Кітай—Еўропа. Бе-ларусь жа можа прадставіць вы-карыстанне свайго павятранага, аўтамабільнага і чыгуначнага транспарту для таварозкі слоых

Сяргей Лінг прадаў таксама пасланне Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь Аляксандра Лукашэнка Старшыні КНР Цзянь Цзяміню з запрашэннем навізнага навед-дзя Беларусі. Было атрымана прынцыповае пацвярджэнне та-го, што візіт у нашу рэспубліку высокага кітайскага госця абду-дзецца. Тэрміны візіту будучы ўз-годнены па дыпламатычных ка-налах.

Прэс-служба Кабінета
Міністраў Рэспублікі
Беларусь

АДНЫМ СКАЗАМ

На тэрыторыі рэспублікі, якая забуджана радыеак-тыўнымі выдзеламі чарнобыльскага рэактара, пражывае больш за 2.200.000 чалавек.

У той час як у адсталых дзяржавах многія людзі гала-даюць, каля 500 мільянаў жыхароў развітых краін паку-туюць ад хвароб на прычыне залішняга харчавання.

Беларусь разам з Германіяй і Расіяй з'яўляецца асноў-ным знешнегандлёвым партнёрам Літвы: упершыню за 6 месяцаў літоўцы прадалі нашай краіне 10 працэнтаў усяіх экспартаваных тавараў і закупілі 2,2 працэнта ўсяго ім-парту Літвы.

Вывяўлена, што 10 працэнтаў жанчын неўспрымаль-ныя да СНІДу: лімба выклікала здзіўленне даследчыкаў, якія меркавалі, што пры кантактах з інфіцыраванымі парт-нёрамі заражэнасць вірусам павінна была стопарэнтаўнай.

Звыш 15 тысяч пакараў зафіксавана ў Беларусі з па-чатку года, прамы ўрон ад іх склаў каля 100 мільярдаў рублёў.

Жыццё Майіла Джэксана ацэньваецца ў пяць разоў «дражай», чым прэзідэнта ЗША: у філіпінскім турне яго ахоўваюць 16 тысяч ахоўнікаў.

12 ДЕКАБРЯ ОТКРЫВАЕТСЯ ФИРМЕННЫЙ МАГАЗИН «SONY»

Выбирай по вкусу!

12-14 ДЕКАБРЯ
СКИДКА 5%

НА НОВЕЙШЕЕ
МОДЕЛИ

ТЕЛЕ
ВИДЕО
АУДИО
ТЕХНИКИ

ГАРАНТИЯ 2 ГОДА
ОПТОВЫЕ СКИДКИ
ОТ 2 ДО 15%

ПРИХОДИТЕ ЗА ПОКУПКОЙ!

Пр. Ф. Скорина 117
Тел. (017) 264-23-64

SONY

РОЗГАЛАС

Дзе вы, прэзідэнты?

Не велімі шанцаваць ўпраўленню камунальнай уласнасці і прыватнасці Гомельскага гарвыканкома, якое праводзіць аўкцыёны па продажы розных будынкаў.

Справа ў тым, што ўсё радзей і радзей гучыць у час правядзення гэтага мерапрыемства заключэнні, пераможцы ўдар гонга. Так, напрыклад, на 23-м аўкцыёне, дзе выстаўлялася 12 аб'ектаў продажу, на таргах былі ўсяго тры аўкцыённыя прэзідэнты на набавіц дзвух з іх. Адамі набываў магазін без удзелу сапернікаў-канкурэнтаў, а два змагаўся за права стаць уладальнікам Дома быту ў рабочым пасёлку Касцюкоўка, дзе знаходзіцца буйное прадпрыемства — ацэсійнае таварства «Гомельшкіло». Перамог той, хто заплаціў за яго трыста мільёнаў рублёў пры стартвайце ценне крыху больш як 205 мільёнаў.

Пасіўнасць таргоў людзі тлумачаць тым, што, відаць, «новыя беларусы» ўжо аднавілі лепшыя аб'екты. А можа, навастанчаны ўласнік адпужвае умовы авалодання памяшканнямі: на працягу яшчэ гадоў, набываўшы аб'ект, яны павінны захоўваць профіль яго дзейнасці і рабочыя месцы.

Уладзімір ПЕРНІКАЎ.

АФІЦЫЯЛЬНА

НАЦЫЯНАЛЬНАЯ БІБЛІЯТЭКА ЎЗЯТА ПАД АСОБУЮ АПЕКУ ДЗЯРЖАВЫ

Прэзідэнт краіны Аляксандр Лукашэнка падпісаў распараджэнне, якое датычыць рэканструкцыі і капітальнага рамонту будынкаў Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі.

У адпаведнасць з гэтым дакументам Міністэрства фінансаў сумесна з Міністэрствам культуры пры падрыхтоўцы праектаў распрацоўкі бюджэту на 1997-1998 гады прадпісана прадугледжваць фінансавыя сродкі на рэканструкцыю і капітальны рамонт будынкаў Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі, праектаванне новага комплексу будынкаў гэтай бібліятэкі ў Мінску, а таксама на набавіц абсталявання для камп'ютарызаванай і аўтаматызаванай працы апрацоўкі дакументаў і абслугоўвання чытачоў. Акрамя

БЕЛТА.

ЦЯПЕР ЭПІДЭМІЯ ГРЫПУ Ў БЕЛАРУСІ НЕ ЧАКАЕЦЦА

Паніка, узятая некаторымі сродкамі масавай інфармацыі наконіт магчымай эпідэміі грыпу, не мае падставы. Так пракаменціравалі карэспандэнты БЕЛТА прагнозітуацыі з гэтым захворваннем у Рэспубліканскім цэнтры гігіены і эпідэміялогіі.

У сувязі з гэтай шухмяй спецыялісты цэнтры звязаліся са сваімі калегамі з Расіі. Яны таксама прытрымліваюцца думкі, што рост захворвання на грып чакецца амаль кожны год, але наколькі ён будзе інтэнсіўным, дакладна прадказаць нельга. Аднак ні пра якую «страшную» эпідэмію гэтага захворвання, што быццам бы назіралася ў краінах былога Савецкага Саюза 20 гадоў таму, размовы быць не можа.

Сёлета, як і летась, чакуюцца тры разнавіднасці віруса — А1, А2 і В. Яны ўжо цыркулявалі практычна ва ўсім свеце, у тым ліку і ў Беларусі. Апасенні выклікае толькі

Аксана ПІВАВАР, БЕЛТА.

Падатковая інспекцыя папярэджвае гродзенскіх прыватных гандляроў, што сітуацыя з падаткамі можа быць для іх значна горшай

Аб гэтым заявіў на прэс-канферэнцыі начальнік Дзяржаўнай падатковай інспекцыі па Гродзенскай вобласці Мікалай Фірулюў у адказ на скаржыны мінтыг, які адбыўся на рэзачым рынку ў пасёлку Паўднёвым.

Акцыя пратэсту, у якой удзельнічала каля двухсот прадпрыемстваў, была дэманстрацыя прадпрыемстваў з пераходам сменіцы фінансавых ставак падатку. Як і ў іншых гарадах краіны, дзе гэта зрабілі раней, многія гандляры абураліся. Яны лічылі, што цяпер-ін дэдацыя плаціць дзяржаве значна больш. Да таго ж, чаму пра гэту рэформу паведамлілі толькі за два дні да пачатку месяца?

Ці ж гэта справядліва — плаціць падатак за гадзіну, калі яшчэ няма ніякай прыбытку? Як быць, калі падатак з чалавека ўзялі, а ён раптам захварэў, не здолёўшы нічога прадаць? Усе гэтыя і іншыя пытанні на мінтыгу было вырашана ў пісьмовай форме адравацца уладом. Калі паразуменне не будзе дасягнута, магчымы новыя акцыі пратэсту. Таксама не выключана, што прыватныя гандляры, як і ў іншых рэгіёнах краіны, створаць уласны прэсафакс.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

Ці стане цяпер разбойнікам менш?

Пачынаючы з кастрычніка 1995 года ў Мінску і на лясіапад гэтага года на аўтамагістралях Брэст—Масква і Мінск—Брэст была адзначана серыя нераскрытых фактаў дзёржкі разбойных нападаў і рабаванняў з адным пачынам на вартуныці аўтастанкаў, вадзіцельскіх аўтамабіляў.

Узброеная група зачынаўчы, дакладную колькасць акой працягчы час не ўдавалася выявіць, прымяняючы разнастайныя дасканалыя метады, крада аўтамашыны, адбіраа буйныя сумы грошаў у аўтамагараў, а затым бясследна знікала. Так, зламчыні ў Мінску, увайшоўшы ў давер да вартуныці аўтастанкаў на вул. Кабушынка, спіалі, а затым звязалі яго, пасля чаго ўкрааі 3 аўтамашыны «МАЗ», «Аўдзі-80». На дарогах у грамадзян Расійскай Федэрацыі яны адбірааі аўтамабілі «Джып-Таёта», Кізігі — адбірааі

Васіль НІКАЛАЕЎ.

Як паўстаў у Празе помнік беларускаму першадрукарю

Вось яны і здарылася: на адной з вуліц Прагі сёлётай воеенна паўстаў помнік беларусу. На шыроўтай дошцы ля помніка напісаны наступныя словы: «1535—1539 гады. На гэтых месцах працаваў каралеўскім батанікам выдатны беларускі гуманіст і ўсходнеславянскі першадрукар Францішк Скарына».

Аўтар помніка, скульптар Эдуард Астаф'еў, не мог стрымачы слёз, калі з бронзавай фігуры зляццела белае пакрывала. Вяртанне Скарыны, цяпер ужо ўвасобленага ў метал, на праексую зямлю аказалася няпроста.

У свой час, а было гэта ў канцы 90-х гадоў, — прыдавае аўтар скульптуры Э. Астаф'еў, — я зрабіў помнік за рэкордна кароткі час — усюго за чатыры месяцы. Тады велікі шырока адзначалася 500-гадодае з дня нараджэння нашага славагата першадрукара, і я рыхтаваў твор для ўдзелу ў мастацкай выстаўцы.

Трэба дадаць, што перад тым, як прыступіць да работ над помнікам, Эдуард Астаф'еў зрабіў падарожжа па мясцінах, звязаных з жыццём і дзейнасцю беларускага вучонага, вывучыў мноства матэрыялаў, звязаных з той эпохай.

А далей адбылося вош што. Работа Э. Астаф'ева стала пераможчай у конкурсе на права заахняць пачэснае месца ў Празе. Аднак на незалежных ад мастака абставах помнік так і не быў тады ўстаноўлены. Яго адравілі на захаванне на Мастацкі камітат. Там, у поўнай цемры, бронзавы Скарына з раскрытай кнігай працяг амааь шчыц гадоў. І толькі

Таціяна АНТОНАВА.

«Актыўная сацыяльная палітыка — аб'ектыўны прыярытэт дзяржавы»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

— Міхаіл Васільевіч, напэўна, калі гаварыць пра народ увогуле, то яго ідэалогія трымаецца на рэчах даволі прыземленых. Людзей хваляюць пытанні жылля, яны непакояцца за тое, як сябе і дзяцей сваіх пракарміць. Сацыяльная арыентацыя таму, зразумела, і абрана Прэзідэнтам, што ён кіруецца ітарэсамі народа. Але часам з боку палітычных апанентаў пазіцыя ўрада і ўвогуле пазіцыя кіраўніцтва дзяржавы моцна крытыкуецца за сацыяльнае скрываанне арыенцыі.

Актыўная сацыяльная палітыка ва ўмовах рыначных рэформаў была і застаецца адным з прыярытэтных накірункаў дзейнасці кіраўніцтва краіны. Па велікаму рахунку, у кіраўніцтва дзяржавы галоўны абавязак — павышэнне дабрабыту і грамадзян. Пад гэта яму даюць грошы ў выглядзе падаткаў. Таму праграма сацыяльна-эканамічнага развіцця рэспублікі да 2000 года скіравана на фарміраванне сацыяльна арыентаванай рыначнай эканомікі. Важна, каб людзі адчувалі на сабе клопаты дзяржавы, спакойна глядзелі ў будучыню. Дарчы, на Усебеларускім народным сходзе Аляксандра Рыгоравіча Лукашэнка падкрэсліў, што праграма «здолына стаць фундаментам кансалідацыі ўсёй славы грамадства». У гэтай прыкрасце яна напрамак вызначаны развіццём экспарту тавараў і паслуг, развіццём жыллёвага будаўніцтва і развіццём аграрна-прамысловага комплексу.

— Уроўне жыцця насельніцтва, як вядома, залежыць ад даходаў людзей. Што робіцца для таго, каб расла заробатная плата ў канкрэтнай рабочага чалавека?

— Безумоўна, заробатная плата павінна выплачвацца свечасоава, але велікі важна таксама забяспечыць яе пачунаў. Калі прадпрыемства

ства мае асноўныя фонды, магчыма даць работу, то яно павінна гарантаваць і мінімальны памер аплаты працы, які неабходна набліжаць да памеру мінімальнага спажывецкага бюджэту. Не можа быць такога, каб рабочы чалавек не мог пракарміць сябе, сваю сям'ю. Калі гэта немагчыма, то тады ў гэтым вінен? Работодаўца? Значыцца, няма на прадпрыемстве належнай арганізацыі і матывацыі працы. Кіраўніцтва дзяржавы проста не можа гэтага дэдуцыць.

— А ці заўсёды выконваюцца ўказы?

— Улада, як вядома, не канцэнтруецца ў адных руках. У канцы XX стагоддзя цяжка дасягнуць абсалютызму. Улада разгрупавана паміж цэнтрамі прыняцця рашэнняў, і тут ёсць некалькі ўзроўняў: на адным узроўні рашэнне прымае дырэктар, на другім — кіраўнік мясцовай адміністрацыі, на трэцім — міністр і на апошнім — Прэзідэнт. Не трэба думаць, што Прэзідэнт усё можа! Так можа думаць толькі абыякавы. На самай справе, як я ўжо казаў, падпісваючы чарговы ўказ, Прэзідэнт то раз-ад-ад падмае, выконваючы яго ці не. Але, як паказвае жыццё, не ўсе ўказы выконваюцца на сто процантаў. Зрабіў гэта не прымушчы нават тысячы людзей, задача якіх — сацыяльнае выкананне рашэнняў кіраўніцтва дзяржавы. Тым не менш, гэтым павінны займацца ўсе, хто так ці інакш мае дачыненне да іх выканання. Складаныя законы, указы, распараджэнні, вярхоўнае ўлада заўсёды думае аб ітарэсах ўсёй сацыяльнай групы, а таксама і канкрэтных людзей. Мы ўсе павінны быць апанентамі адной ідэі — павышэння жыццёвага ўроўня народа, рабіць усё магчымае, каб жыць па-чалавечы.

— Гутарыць Уладзімір АНДРІЕВІЧ.

ГАСЦЁЎНА АСТАПА БЕНДЭРА

НЕСТАНДАРТНЫЯ МЕТАДЫ БІЗНЕСУ І ЭКАНАМІЧНАЕ МАХЛЯРСТВА

(ВЫТРЫМКИ З КНИГ)

(Заканчэнне. Пачатак у № 278.)

АДЛІЧНІЦІ Ў ФОНД РАЗВІЦЦЯ

Некалькі гадоў таму былі велікі распрацоўваны метады. Сутнасць яго заключалася ў тым, што афіцыйна аплатавалася толькі частка рэальнай цаны прадукцыі ці аказаных паслуг, а астатняя частка пералічвалася ў фонд развіцця. Метад хутка «раскулілі», і цяпер сродкі, якія паступаюць у гэты фонд, абкладаюцца ўсім належащим падаткам.

ПЛАЦАЦЬ ЗА КРЭДЫТ

Многія вытворчыя і гандлёвыя структуры цесна звязаны з банкамі і маюць магчымасць браць кароткатэрміновыя крэдыты на падтрымку для сябе ўмовах. Праценты за кароткатэрміновы крэдыт уключаюцца ў сабекошт прадукцыі. У выніку амаль усе атрымліваюць даход прадпрыемства пералічваюцца банку ў выглядзе працэнтаў за крэдыт, уключаемы на прадпрыемстве ў сабекошт прадукцыі.

ЭКАНОМІЯ НА САЦЫЯЛЬНЫМ СТРАХАВАННІ

У гэтых выпадках, калі гэта магчыма, грошы не плаціцца на цэнтралізаванае сацыяльнае страхаванне, а ствараецца на прадпрыемстве свой прэсафакс, куды і пералічваюцца грошы.

СРОДКИ НА РЕАЛИЗАЦИЮ ПРОДУКЦИИ

Гэты варыянт матазоджы ў тым выпадку, калі банк мае магчымасць не плаціць з атрыманымі працэнтамі за крэдыт сваіх падаткаў. І такую магчымасць яны маюць — банк працягчы заўсёды можа паказаць найбольш пажаданую даходнасць.

КАПИТАЛЬНАЕ БУДАЎНІЦТВА БЫЦЦАМ БЫ ЗА КОШТ СРОДКАЎ ПРывАТНАЙ АСОБЫ

Прымяняюцца ў тым выпадку, калі ў фізнічых асоб маюцца льготы па падаткаабкладанню даходаў, якія накіроўваюцца на нове будаўніцтва, набыцц жылга дома, кватэры, дачы ці садовага дома (такія льготы, у прыватнасці, ёсць у Расіі).

ФІНАНСАВАЯ БУДАЎНІЦТВА

Фінаансавая будаўніцтва, якія фармалізацыя кі прыватнае будаўніцтва. На імя фінаансавы асобы пад новае будаўніцтва ці набыцц нерухомасці афармляецца банкіўскі крэдыт ці прыватнае асабістае прадпрыемства і іншых фізнічых асоб. Такім чынам, у год афармлення нерухомасці на імя фінаансавы асобы змяняецца сумесны падаткаабкладчы даход гэтай асобы.

Прадпрыемства спачатку бярэ ў фізнічых асоб нерухомасць у арэнду, што дазваляе яму аднесці затым на сабекошт прадукцыі, а затым праз некалькі гадоў выкупіць гэту нерухомасць па астаткавым кошту.

РЕПАРТІР АТРЫМАЎ ЗАДАНИЕ...

ПАВЕЛІЧЭННЕ КАМПЕНСАЦЫІ ЗА ВЫКАРЫСТАННЕ АСАБІСТЫХ АЎТАМАБІЛЯЎ

Афіцыйна вызначаныя нормы кампенсацыі за выкарыстанне асабістых аўтамабіляў надзяваць нязкі. Таму выкарыстоўвацца метад заключэння дагавораў з аўтатранс-партнай фірмай. Згодна з такім дагаворам работнік, які мае асабісты аўтамабіль, афармляецца вадзіцель-лем у аўтатранс-партную фірму. Паміж транспартнай фірмай і прадпрыемствам, дзе на самай справе працуе ўладальнік аўтамабіля, заключаецца дагавор на аўтатранс-партнае абслугоўванне пры максімальна высокай аплате па гадзінках. Такі даход цалкам уключаюцца ў сабекошт прадукцыі (работ, паслуг), а вадзіцель праз аўтатранс-партнае прадпрыемства атрымлівае дадатковую зарплату.

ЭКАНОМІЯ НА САЦЫЯЛЬНЫМ СТРАХАВАННІ

У гэтых выпадках, калі гэта магчыма, грошы не плаціцца на цэнтралізаванае сацыяльнае страхаванне, а ствараецца на прадпрыемстве свой прэсафакс, куды і пералічваюцца грошы.

СРОДКИ НА РЕАЛИЗАЦИЮ ПРОДУКЦИИ

Гэты варыянт матазоджы ў тым выпадку, калі банк мае магчымасць не плаціць з атрыманымі працэнтамі за крэдыт сваіх падаткаў. І такую магчымасць яны маюць — банк працягчы заўсёды можа паказаць найбольш пажаданую даходнасць.

КАПИТАЛЬНАЕ БУДАЎНІЦТВА БЫЦЦАМ БЫ ЗА КОШТ СРОДКАЎ ПРывАТНАЙ АСОБЫ

Прымяняюцца ў тым выпадку, калі ў фізнічых асоб маюцца льготы па падаткаабкладанню даходаў, якія накіроўваюцца на нове будаўніцтва, набыцц жылга дома, кватэры, дачы ці садовага дома (такія льготы, у прыватнасці, ёсць у Расіі).

ФІНАНСАВАЯ БУДАЎНІЦТВА

Фінаансавая будаўніцтва, якія фармалізацыя кі прыватнае будаўніцтва. На імя фінаансавы асобы пад новае будаўніцтва ці набыцц нерухомасці афармляецца банкіўскі крэдыт ці прыватнае асабістае прадпрыемства і іншых фізнічых асоб. Такім чынам, у год афармлення нерухомасці на імя фінаансавы асобы змяняецца сумесны падаткаабкладчы даход гэтай асобы.

РЕПАРТІР АТРЫМАЎ ЗАДАНИЕ...

Прадпрыемства спачатку бярэ ў фізнічых асоб нерухомасць у арэнду, што дазваляе яму аднесці затым на сабекошт прадукцыі, а затым праз некалькі гадоў выкупіць гэту нерухомасць па астаткавым кошту.

Прадпрыемства спачатку бярэ ў фізнічых асоб нерухомасць у арэнду, што дазваляе яму аднесці затым на сабекошт прадукцыі, а затым праз некалькі гадоў выкупіць гэту нерухомасць па астаткавым кошту.

РЕПАРТІР АТРЫМАЎ ЗАДАНИЕ...

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

...падсілкавацца ў камандзіроўцы

Сягзіба

Выпуск № 342 Рубрыку вядзе Мікалай ЧАХОЎСКІ

Папярэджвае Мітлайдэр

У брашуры «Паслянавыя» (газета «Для вас» № 17) мы вядзем гутарку пра тую паміраў за сціў. Ва ўмовах Беларусі гэта здэсцінці даволі проста. Трэба толькі не спыніцца на паўшляку, а настойліва шукаць рэзервы ў барацьбе са шкоднікамі. Яны вельмі зніжаюць ураджай. Часта расліна з пладамі зусім гіне. Як кажучы, ішчасце было побач, але ж...

Не так даўно ў мінскім магазіне «Сельгаскніга» (зрэшты, там у поўны аб'ём есць усе сем выданых нашых ацэнаў) з'явілася кніга амерыканскага вучонага Мітлайдэра «Давадзіць вырошчывае памідоры». Кніга па нашым часе даволі дарага. Аўтар сярэдніх многіх іншых праблем бачыць і няўжыванасць адносін агароднікаў да неметоды — вугляродных чаркоў.

Усе глыбы ўтрымліваюць гэтых ворагаў. Важна свечасвоа ўбачыць небеспасу. Хоць зрабіць гэта цяжка, бо чарвячкі тыя мікра-спрачкі — да трох міліметраў. Плодзіцца хутка. Адна самка можа адкладзіць да 3000 яек. На адной расліне (ля каранёў) корміцца тысячы такіх асобін.

Калі колькасць неметоды стала катастрафічнай, з'явіліся лісцікі памідораў скурувача, драбненькі, расліна адстае ў сваім развіцці. Вонкавы агляд — галоўны. Гэту хворую расліну пакадана разам з каранямі і змяліць спелі.

Ці ёсць управа на гэтага злоснага маленькага чарвячка? Есць, сцярджае Мітлайдэр. Гэта праграмаванне расаднай зямлі на працягу 30 хвілін пры тэмпературы 125 градусаў. І абавязкова прысцяць расадку ў час пасадкі на пастаяннае месца табы каля чыстай зямлі, у якую дабавлены ўсе неабходныя ўвясці. Даследчыкі з'яўляюць, што рэбці праграмаваны

загадзя нельга, бо неметоды абавязкова залезуць у зямлю. Часта бывае так, што памідоры быццам бы нармальныя. Яны маюць добрыя з'яўлены конусы, надронна пераносяць спеку. Нават цытцы, але плады не завязваюцца. А калі завязваюцца, то неўзабаве ападаюць. Гэта зноў хворе неметоды. Адрэбці зямлю ад сціўбы, знайдзіце карані. На іх праз павольнае шкло ўбачыце ніпраных гацей. У такіх месцах карані больш тоўстыя — на іх быццам нейкая гаршчына.

Сродкаў барацьбы з неметоды няма. Самае галоўнае — чыстая глеба ад расады да першай збору ўраджаю. Немадзіць можна атрыцці. Для гэтага раз-заканчаныя карані неабходна апрацаваць адмаі. Яны прынікнучы ў карані. Немадзіць пасцяць са расліны, а разам з ім — ад.

Метад гэты звязаны з непрадказальнымі вынікамі (які можа дацягнуць пладоў, якія спелі). Таму лепш за ўсё змагацца з чарвячкамі-неметоды шляхам праграмавання глебы. І абавязкова выдаляць хворыя расліны, бо яны абавязкова будуць заражаць здаровыя кусты.

Яшчэ адзін метод — чыста практычны. На грады на некалькі дзён пасадзіць памідорны куст. Немадзіць праз тыдзень накінуць на яго. Куст выцягне і спелі. Месца (ямку) абдаць кіпчэ.

Фукувока рэкамендуе разводзіць... пустазелле

Цяпер перанясёмся ў Японію. Фермер і вучоны Фукувока дэсцігдзімаі вывучае ўплыў пустазелля на ўраджай і якасць садавых і агародных культур. Ён даказвае, што пустазелле знішчае (пацэ) нельга, бо гэта вядзе да недобра ўраджаю, зніжае якасць прадукцыі. І ні ў якім рэзе не прымяняць гербіцыды.

Даследчыкі лічыць, што пустазелле, які ўсё ў прыродзе, выконвае сваю функцыю спаўна. Яно ўдзяляе ўсё ў стварэнні выдатнай глебы, абсаласанаваніе яе на біялагічнаму саставу. Не знішчае пустазелле, а толькі стрымлівае яго рост. Для гэтага ёсць спецыяльныя машыны (такія «машыны» на Беларусі — ка-са, сергі і накінуці). Мульчу не збіраць, а раўнамерна раскладваць. Пад уздзеяннем тэмпературы і вільгата трава хутка дае неабходнае культурным раслінам угнаенне.

Фукувока рэкамендуе ў садзе старацца з'яўлены дыван з абавязковым падсаўваннем белай канюшыны. Замест канюшыны можна сеець лубін, ёку, люцэрну. Пры цяпле і вільгата ўсё расце хутка. Скошываць траву да цяцення ці ў пару цяцення і пакідаць пад дрэвамі. Гэта будзе якая-то гной, за які сёння просіць ці не мільён. Адна неабходна ўмова: зямля ўвесь час не павіна пакутаваць ад някваткі вільгата. Інакш дрэвы і травы ўступяць у спрэчку за ваду. І тады ўжо не да ўраджаю і якасці.

Які быць з градыма? Скажам, нашай моркавай у гэце неаратасцію на этапе перастанавы і першага месца развіцця? Аказваецца, і тут ёсць выйсце. Усе культуры, якія развіваюцца вельмі павольна (у іх ліку і мор-

ва), трэба павялічваць замачку, трымаць у вільготным стане да «наклубавання». Наклубаванне — касу ў рукі і косім траву як мага ніжэй, зліцьку рыхлім (а можна гэта і не рабіць) і сеем нашы культурныя расліны, накрываем мульчу. Пустазелле даведзена падразіць яшчэ адзін ці нават два-тры разы. Ураджай будзе не вельмі выдатным па вазе, але найцудоўнейшым па якасці.

У сваім агародзе японскі даследчык вырашчае менавіта такіх метадом цыбулю ўсё відаў, рэпу, радзку, часнок, агуркі, памідоры, фасолі і шмат чаго іншага. І янаежна з пладамі, якія не пакутоўца ад хвароб і шкоднікаў (ці бачылі вы фітатрофу на лясных палінах?), а таму надзвычай смачны і сакавіты. Асабліва Фукувока ў захапленні ад бульбы. Расліна вельмі моцная, усё падпарадкоўвае ў час развіцця. Магнутае лісце старае на зямлі ноч на працягу сутрае. Пустазелле амаль не расце. Кублі бульбы не вельмі вялікія, але чыстыя і ад паршы, і ад фіта-фторы. І каларадскія жукі абмінаюць пасадкі. Вучоны абавязкова пакідае ў глебе клубы. Яны развіваюцца самі па сабе. І з'яўдаюцца пасадкі чыстыя, бо бульба нікога не цярпіць калі сабе. А калі і вільгуець асот ці крапіва, іх тут жа падразаюць.

Перапіска з чытачамі

Наталі АЛЕНЕВАЙ, г. Брэст. Пятрушкі можна даваць у пакоі на працягу ўсёй зімы. Для гэтага трэба мець толькі караняплоды. Іх падразіць з кончыка на чворцы ці нават на трэць. Чым караняплоды большыя, тым большым будзе ўраджай. Для выгніцці з'яўленых лісточкаў расліна будзе аддаваць назапашаныя ў самім караняплодзе рэчывы. «Выхам» адзін караняплод — садзім другі.

Для гэтага ў любую пасадку (вада, лепш, калі яна будзе на 10—20 см у глыбіню) насыпаем перамяшаныя пілавніцы і ўгноенне зямлю (1:1). Утыкаем караняплоды амаль ўшчыльную, прысцяем і паліваем. Ладзем у цяпле і... цемнае. Адрастанне каранёў хуткае і імклівае. Толькі палівай і падкармливай (лыжку поплі на лярвяды). Як толькі «правніліся» пушкішкі — на святло.

Па туюжы прынцыпу ідзе выганка на пярэ цыбулі.

Псуецца прадукцыя?

Пасадзілі званкі аб тым, што нарыхтаваная на зіму бульба выкінула расці, ёсць гнілыя клубні. Морква і бурка даюць разеткі лісцікаў. Людзі пытаюцца, што рабіць?

Спраўду, цёплая восень і такі ж пачатак зімы стварылі ўмовы для развіцця бульбы і караняплодаў. Усё заўчасна «прачуналася» і спрабуе расці. Шмат дзе вылезе з зямлі нават часнок!

Паніку паднімаць няма чаго. Прыроду не падманеш і не вельмі перахрышч. Наступны больш халодны дні — і часнок сцішыцца ў сваіх радках, каб вясною забудзіць ва ўжо мош.

Вос толькі з морквай, якую паспелі пасеець пад зіму, можа атрымацца замінка. Карэнчык у яе слабыя, рэчывы для развіцця ў насенні — «кот напалаку». Расходзе свае пажыўныя прыпасы «раняе дзіця» і... загіне. Тое ж самае, відаць, напатак і бурчак. А вось пяртшка можа выстаць.

Трэба быць асцярожнымі з бульбай, якая пачала прарастаць. Самае важнае — адправіць яе ў халодную явалю — выставіць на балкон. Добра накрыві ад холоду і святла. Тая карэнчыкі бы-

Віктар КАРЭЛІН, Мазыры райён. Безумоўна, умовы вашага радэна больш спрыяльныя для вырошчвання першай, чым іншых месцаў Беларусі. Гэта ж поўдзень. Наўдана, якую вы перанеслі, павулічана. Нагадаем, што перац (салодкі і горкі) паходзіць з цёплых мясцін зямнога шара. Найлепшая тэмпература для яго развіцця — у межах 23—28 градусаў, тэмпература глебы — больш за 15 градусаў. На Беларусі заўжды бываюць халодныя перыяды. Вос ў адзін з іх трапілі і вашы выхаванцы. Калі глеба актыўнае ніжэй 12—10 градусаў, перцы не растуць. Яшчэ больш нізкая тэмпература вядзе да адмірання каранёў. А калі тэрмін знойм доўжыцца тыдзень і больш, кожная другая асобіна гіне.

Разам з тым у дарослым стане перац стойкі выносіць паніжэнне тэмпературы (але не маразі). У гэтых адносінах ён пераўзыходзіць нават памідоры.

Цам заразілі ўсё клубнечкамі... вясно. У ім (клубні) ўтвараецца са-салин — ад для чалавека і хатніх жывёл. І самы гаспадары ўжо заўважылі: бульба не той вартасці, хутка чарнее пасля прыгатавання. Гэта і ёсць дэзінне саланіну. І зноў мы нічога вартга не пры-дваем, бо законы прыроды змяніць нельга.

Морква і бурка, калі яны змяшаны ў ясок, адходуць не дадуць. «Панеруваць» крыху і астынуць. Вядома, якасць будзе не тая, бо значная частка вітамінаў і іншых рэчываў страчана на заўсёды. Яны збеглі разам з карэнчыкамі і тым цяплом, якое нас напатакае. Але прадукцыю ўжываць можна.

Як мага часцей аглядайце скова-ныя бульбы. Перабірайце, ад-кідваючы ўбок поўнаасі сапавана-ны і тыя з іх, якія былі побач. Яны ўжо «праглынулі» розную нечысць, як кажучы, трапілі на вуду хваробы. На яблыках можна ча-каць так званых «агару».

КАР'ЕРА

ПРЫНЦЭСА МІНСКАГА ЦЫРКА

Калі тэатр, згодна з крылатым выразам, пачынаецца з вешалкі, то цырк пачынаецца з САМАГА РАННЯГА ДЗЯЦІНСТВА. Памятаеце тое ні з чым не параўнальнае адчуванне святэ, што авалодвала вамі, як толькі вы пераступалі парог гэтай «краіны цудаў»?

З узрастам адчуванне тайны пакрысе згладжваецца, зніжае востры ўспрымання. Але вось што даўна: захапленне, работай артыстаў — гімнастаў, дрэсіроўшчыкаў, клоунаў — наадварот, узростае. Можа таму, што прыходзіць разуменне: работа тая — цяжкая. Нездарма ж кажучы пра нейкае жыццёвае выпрабаванне: «выйсці на арэну». Тут немагчыма схліснуць, немагчыма скалтыруць. Вос за што я люблю цырк. На адной руцэ нельга стаяць халтурна — ты або стаіш, або падаеш». Гэтыя словы належалы Таццяне Бандарчук — знакамітай савецкай акрабату, а зараз — дырэктару Мінскага дзяржаўнага цырка.

Сёння Таццяна Мікалаўна — госьць пастаяннай рубрыкі «Звядзі».

Хросная дачка Нікуліна

Па асабістому прызначэнню нашай гераіні, цыркавая кар'ера ёй ніяк «не свяціла». Але ў пераломныя моманты жыцця нейкая таёмнічая сіла ўвесь час нібы падштурхоўвала ў патрэбным накірунку. Што гэта — чарада выпадковасцей ці лёс?

Карэнная мінчанка з дынастыі музыкантаў і драматычных акцёраў, улюбёная ў спорт (гімнастыка, акрабату, скачкі) ў ваду, спартыўны бег на каньках, у юнацтва Таццяна паступае ў Беларускую харэаграфічнае вучылішча. Пасля атрымання на другім курсе траўмы нагі прафесія балерыны становіцца праблематичнай. Урачы вынеслі прысуд: кажа будзе пакрысе сохнуць. Не дазволіў сабе паверыць, Таццяна шмат працуе — займаецца спецыяльнымі фізічнымі практыкаваннямі, дазіруе (і не вельмі дазіруе) нагару. Потым зноў паступае — на гэты раз у медыцынскае вучылішча, а пасля і ў медыцыну.

У інстытуце грэмуе самадзейны ансамбль «Явоніна». Кіравала ім жонка тагачаснага дырэктара мінскага цырка Лі-дзія Марусалева. Аднойчы Таццяна, як актыўная салістка ансамбля, была запрошана ў цырк на святочную праграму, у якой працавалі тая жоркі, які Папоў, Ду-раў. Тут і адбылася яе галоўная сустрэча — з вядомым акрабатарам Генэадзем Бандарчуком, які стаў праз некалькі месцаў яе выхаванцам.

Калі з ім і параўноўваць жонку артыста цырка, то з жонкай ваеннага. Частыя пераезды з месца на месца — штука спраўды сталінскай. Але сума-вае асабіла не было калі. Выхаванне сына займала амаль увесь час, а рэшта была аддадзена ўсё тым жа спартыўным заняткам.

І вось аднойчы ў Старым цырку на Цяцым бульвары ў сутыкнутае гвар увар з тады ўжо слаўным Юрчым Нікуліным, — распадае Таццяна Мікалаўна. Мы сутрыліся ў службовым бу-фэце, я ўступіла яму чару і ён звярнуў на мяне ўвагу. Калі даведасца, што перад ім жонка Бандарчука, спытаў:

— Ты спортатм займаешся?

— Усё жыццё.

— Тады вам абавязкова трэба рабіць дзут.

А ба-вяс-ко-ва!

Так Юрч Уладзіміравіч стаў яе хрос-ным бацькам.

— Трэба адзначыць, — прадаўжае мая субінтэвю, — у жыцці мне шанцавала

на сустрэчы з вярлімі артыстамі. Яшчэ застала Бугрымува, Енгібрава. Праца-вала з жывой легендай савецкага цырка — Намічыным. Ён быў бо 64 гады (да апошняга дня гэтай жанчына, амаль ба-буля, працавала паветраным акрабатарам). Намчына аднойчы па сакрэту пры-зналася: «Таня, я хачу памерці ў цырку на манежы». Так і здарылася, прычым на маіх ваках. Пад кулапам ёй стала дронна, яна распуліла страхуку і і...

Жыццё пад кулапам

Сямейны акрабачыны дзут Бандар-чукаў аказаліся ішчаслівым. Прыгожая і прафесійнальная пара хутка дабілася прызнання. Сведчыла пра гэта і тое, што дзут стаў «вызваным».

— Усе «застаўня» гады існаваў такі неафіцыйны закон, што артыст не мог выехаць на гастролі ў капіталістычную дзяржаву, не «падпарадаваўшы» ў краіне сацлагера. Я ж заўсёды марыла апынуцца ў Італіі. І не ведаю, як так здарылася, але першая мая замежная паездка ад-былася менавіта туды — у 1973 годзе, калі нас з мужам запрасілі на вельмі прэ-стыжны фестываль артыстаў цырка.

Гэта былі не апошнія гастролі ў Іта-ліі. Праз які год нас зноў запрасілі, на гэты раз удзельніцтва ў Калядных су-стрэчах. Зарабілі па тым часе фанта-стычныя ганарары: сем тысяч долараў! Па-мятаю, як мы з Генэадзем у агрымістм пакеце прывезлі іх у Маскву і аддалі ў Міністэрства культуры СССР. А нам з упам'янутай сумы па тагачасных парад-ках выпалілі... чатырыццаць долараў.

Потым былі Ісландыя, Галандыя, Бельгія, Швецыя, Швейцарыя, Англія. Гастролі, прызы, прэміі, алдыменты. Таццяна і Генэадз Бандарчукі неадна-рова становіліся лэгулатамі міжнародных конкурсаў артыстаў цырка.

На камерцыйныя рэйкі

— У 1991 годзе муж заняўся зусім не звязаным з цыркам бізнесам. А я не магла поўнаасі адараства, таму стварыла фірму і зрабіла праграму «Зоркі Бе-ларусі». Гэта было шоу з удзелам арты-стаў цырка, балета і з балетнымі танцамі. Мы вельмі нядога працавалі ў роспусці-ліся. Адрозж ж на старых сувязях, вы-слава камерцыйнымі прапановамі. Паеха-лі за мяжу. У гэтыя калектывы, мж іншым, быў вялізны конгрэс, артысты пакідалі дзяржансамблі (нават такі слаўты, як «Харшкі»).

Потым прыбыў цырк 1992 год. Калі нават за хрыбам стаяў чаргі. Мы пры-ехалі ў Беларусь і ўбачылі, што нікому тут не патрэбны. З-за мяжы мне шлоць запрашэнні, але тагожа цырку: «Калі ласка, вар'эце баром, цырк — не». А я ж сама люблю цырк. Куды дзець большую частку калектыву, якім так даражыла? Памяцанняў для рэпетыцый не было. Не было і зарплат. Групу пачалі пакі-даць людзі. Тады мой сын, памятаю, ска-заў: «Мама, ты хутка так застанешся не тое што без кватэры, але і без кавалка хлеба». Я вырашыла адлучыцца на адзін кантракт, узяла артыстаў арыгінальнага жанру, гру-пу вар'эты і адправілася ў Сірыю.

Праз дзесяць месяцаў вярнулася і зрабіла новую фірму — вар'эты «Серж». Так завудзі майго сына, які сёння кіруе ім. Праз год-другі мы «раскруціліся». Па-бывалі з выступленнямі ў Малайзіі, Туні-се, Інданезіі. Нас пачалі запрашаць на які год тамна зараз казаць, «тусючы», урадавыя канцэрты, на адным з якіх я зноў-такі выпадкова пазнаёмілася з м-ністрам культуры Сасноўчыкам. Папрасі-лася пад дах міністэрства, кажу: «У вас ёсць шыкоўныя валютныя калектывы, які за-раза з'яўляюцца вулічным». Мы пастаян-на памяцання ў нас не было, а залу ў Доме афіцэраў я здымала дзякуючы ўласным сувязям.

І вось пачалося не жыццё, а казка. Зноў выступленні, поспех. Прыходзіць ужо пра-пановы адкрыць варшавскі мюзік-хол на-го тэатра, запрашэнні на гастролі ў Анта-лію і гэтак далей. А ў канцы гэтага жніўя пакусы тэатральнае аўдыенцыі. Вядо-ва, на размовы ў Міністэрства культуры. Сын кажа: «Табе, мама, мабыць, медаль дадуць». Прыходзіць ужо: «Пранянем нам унечальні Мінскі дзяржаўны цырк». Я ледзь з крэсла не звалілася!

У мулкім дырэктарскім крэсле

— Першыя дні я нават не спала, на-столькі нечаканым было маё прызна-чэнне. Потым пачала ўдзяцтва ў рабо-ту. А я не «вышэй ватэрліні». Разумен-це, у цырку сёння няма Уладзіміра на-шча, каліны праграмы, уласных артыстаў. Уласныя толькі будынак і адміністрацыя. Таму мая найважнейшая задча — са-браць беларускую цыркавую трупу.

— Раскажыце аб гэтым больш пад-рабязна.

— Звычайна цыркавая праграма (і вы-канавы пад яе) фарміруецца ў нас пе-

рад пачаткам кожнага сезона. Прыяз-джае той, каго дырэкцыя змага зашча-віць або запрасць першай. Адны пра-цуюць поўны сезон, некаторыя не да-бываюць. Гастролёры ёсць гастролёры.

У той час як пастаянныя цыркавыя ка-лектывы сёння існуюць амаль ва ўсіх ста-ліцах СНД, нават у Сочы. Хоць гэта зу-сім не стаіла, і працуюць яны там усё-го тры месяцы ў год. А мы — дзевяць, і ў нас нічога няма. І парадкі былі ней-кі. Напрыклад, брадася плата за ка-рыстанне залай для трэніровак арты-стаў. Я мусіла зняць гэтую недааручую арэндную плату, запрасіла ўсіх прыхо-дзіць са сваімі праектамі, прапановамі, намерамі. Адлучылася шмат моладзі, за-вітваюць і ветэраны.

— Вы працуюце дырэктарам толькі тры месяцы. Тэрмін невялікі. Што паспе-лі?

— Паспелі прыцягнуць да сабе ўвагу. Прыёмна было даведацца, што пад на-шым малыміным шчытом моладзь пры-значае спатканні: «Сустрэнемся каля ты-раў». У бліжэйшы час плануем папраца-ваць над «знешнім выглядам» будынка, уключыць вярэцную ілюмінацыю — каб цырк прыцягваў да сабе не толькі тым, што адбываецца ўнутры.

Не так даўно я наведвала ўпраўленне архітэктары, правяла перамовы наконт прыбудовы сучаснай гасцініцы да буды-ка цырка. Мне пайшлі на сустрэчу. Сёння маем нават яе праект. Сам ж мінскі цырк унікальны. Да нас прыязджаў гас-падар уласнага цырка ў Каленгаген. Ён хадыў па будынку і ўсё казаў «Super-доо!», быў зачараваны цыркам як помні-кам архітэктары.

Вам пашанцавала шмат гастрала-ваць. Чый цырк, па-вашаму, найбольш зручны для артыстаў?

— Стары цырк на Цяцым бульвар-ы. Цырк Нікуліна. Выдатная рэпетыцый-ная база, памяцання, грымёрацы.

— Дарэчы, яго гаспадар вядома сваёй калекцыяй анекдотаў. Чуў, вышлі хоць — таксама калекцыяніраванне.

— Клоунаў. Пацаў мой сын, а потым і я захапілася. Збіраем разам статуэткі вядо-мых клоунаў, цацкі. Ад фарфарава-да металічных, драўляных.

— Сёння многія дырэктары цыркаў у краінах СНД — былыя артысты. Той жа Нікуліна. Або знакаміты клоун Марчаўскі — дырэктар сямёрскага цырка; дрэ-сіроўшчы Запашны — сочыскага і г.д.

І ўжо кажу, як не былому артысту, ве-даць, якімі якасцямі павінен валодаць ідэальны дырэктар цырка?

— Самае галоўнае — любіць артыс-таў, клапатліва аб іх. Для мяне асабіста існуе яшчэ адна правіла — выкладацца на цяперашняй пасадзе сторапачна. Так, як я рабіла гэта пад кулапам. Уво-гуле, нельга быцця ніякай працы.

Ужо потым, у прыватнай размове, да-ведасца, што ў цяжкія перыяды безгра-шова акрабачка Бандарчук ішчэ ў 70-я займалася «прыватным бізнесам» — вя-зала кофты...

28 снежня мінчан і гэсцей стаіліца ча-кае навагодняя праграма. А ў студзні на-сам абяцаны сюрпрыз. Як? Навагодзе цырк. Планаў жа ў маленькай гаспадыні буйнога цырка — «громады». Адна з та-іх распрацовак — у бліжэйшы час зра-біць дзіцячы гурткі на інтарсас: дрэсі-роўкі, клоунады, акрабачкі. «Я адчуваю сабе маладой і дужай. І зраблю ўсё, каб прыйшоў у мінскі цырк «залаты век».

Што ж, дай ёй Бог усё, чаго яна жа-дае.

Цімур КУДЗЕЯР.

РАДЫЁ

Апошняя паведамленні: 6.00, 7.00, 9.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 19.00, 22.00, 23.00.

1.00 — «Радыефік», 8.10 — «Трамень», 9.00 — «Сёння ў газе-та», 9.15 — «Па родным краі», На сувязі — Брэст. 9.30 — да 105-годдзя за дня нара-джэння М. Багдановіча. «Ад родных ніў». Творчы партрэт. 10.05 — Маладзёжная радые праняне... 10.35 — «Дня тэ-ра, мой дома. 11.35 — працяг ін-фармацыйна-аналітычнай пра-грамы «Трамень». 13.10 — «У абавязковы перапынак». 14.00 — «Марш, спудам, усміхамся». Музыкальная перадача. 15.10 — «Музычны канал». 16.05 — 18.00 «Радые «Карусель» — дэцым і падлеткам». 16.05 — «Рамантыка». Праграма для студэнтскай. 16.45 — для малойш «Хвілінкі-вяселлі». 17.05 — «Настомны падажор-нік». Запрашаем у падажорка па родным краі. 17.25 — «Мы ездзем, ездзем, ездзем...» Музы-чнае асабліваснае перадае. 18.00 — 18.40 — перадача абласных тэлерадыёаб'яднаных. 18.00 — 19.00 — «Поступ часу». Вяс-на праграма радыефіццыі «Ста-ліца». 19.00 — «Постфактум-ра-дыё». 19.50 — вачэрняя казка. 20.00 — «Нам добра з вамі». 22.10 — «Маладзёжная радые праняне...» 0.02 — 1.00 — на-чы канал. Закрыццё фестывалю «Беларуская музычная вясень».

РАДЫЁ

Апошняя паведамленні: 6.00, 7.00, 9.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 19.00, 22.00, 23.00.

1.00 — «Радыефік», 8.10 —